

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniiis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 2. An, & quale impedimentum matrimonii præstet votum solenne?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

Secunda quæstio est, an, & quale impedimentum matrimonii præstat votum ingrediendi religionem? Resp. quod, si ante sponsalia emissum sic hoc votum, præster impedimentum impediens, non autem dirimens: quoad secundam partem constat ex c. Meminimus. 3. b. t. ibi: si nec habitum suscepit, nec professionem, sed votum solummodo fecit, & se ad religionem transiit promisit, licet postea matrimonium contraxerit, non est cogendum ad religionem transire, & matrimoniale votum rescindere. Quoad utramque verò partem, ex c. Consuluit. 4. ed. ibi: sicut simplex votum matrimonium impedit contrahendum, & non dirimit jam contractum: ita habitus sine professione suscepit, ne contrahatur impedit, sed contractum nequam dissolvit. Quid autem operetur quoad sponsalia de futuro, sive ante, sive post illa emissum sit, dictum est sup. ubi etiam respondimus quoad eius effectum de voto suscipiendo ordinem sacram. Illud annotandum, eum, qui emisit votum ingrediendi religionem, per hoc nec in actu, nec in debito habere vota religionis; sed solum teneri ad ingressum, adeoque hunc duntaxat esse in debito, & quidem conditionatè tantum, si religio eum recipiat; ubi vides, obiectum voti non esse aliam obligationem; scilicet, objectum præcepti de voto emitendo in susceptione ordinis sacri.

§. 2.

An, & quale impedimentum matrimonii præstat votum solenne?

Supponendum I. nos hic loqui de solennitate Voti, in quantum hoc, vi illius, præstat impedimentum matrimonii. Nam votum castitatis ex se, & natura suâ matrimonio nullum præstat impedimentum dirimens, i. quia ex se, & natura suâ præcisè statante matrimonio contracto, ex n. priori, & contrahendo, ex eod. deinde votum simplex, & solenne non differunt substantialiter, & in natura voti, ex t. Rursus. 6. b. t. ibi: cum simplex votum apud DEUM non minus obliget, quam solenne, ut ait Cœlestinus. III. sed illud ex

Idem expressè habetur in Constit. Ascendente Domino, ubi Pontifex reprobat sensum corum, qui dicebant, neminem eorum, qui solennem professionem in Societate JESU non emiserunt, de illius corpore, aut verè, & propriè religiosum esse posse. Rationem dat, quia non considerarunt, voti solennitatem sola Ecclesiæ constitutione inventam esse, consequenter ad constitendum verè, ac propriè religiosum, non requiri solennia, sed tantum substantialia religionis vota, quæ non ex essentia sua, sed ex Ecclesiæ invento, procertis calibus duntaxat (iis nimis, de quibus supra numeri precedenti ex c. Unico) evadunt solennia: his præmissis:

Kk 2

Resp.

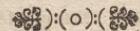
972. Resp. ad quæstionem, per solenne
votum castitatis præstari sic ligatis impe-
dimentum dirimens matrimonium eo
stante contractum, aut contrahendum,
habet expressè c. de diacono. 1. & c. Me-
minimus. 3. c. Insinuante. 7. b. t. c. Unico. de
Voto in 6. de quibus vide dicta lib. 3. de
Cleric. conjugat. Hanc porrò vim diri-
mendi matrimonium sic contractum, aut
contrahendum, voto castitatis in profes-
sione religiosa emiso, non competere jure
naturali, aut divino, sed merè Ecclesiasti-
co probatum est supr. ubi etiam ad ea,
quaे opponi possunt, responsio data est:
quaे porrò concernunt in hac materia
mentem Angelici Doctoris, exposita sunt
partim n. 943. partim etiam n. 946. Ex
hoc colliges, nullum votum castitatis,
nisi emissum in susceptione ordinis sacri,
aut professione Religionis approbatæ à
sede apostolicâ, esse solenne, faltem per
ordinem ad præstandum matrimonio im-
pedimentum dirimens, sed simplex tan-
tummodo, seu non solenne, ut expressè
statuitur in c. Unico, de Voto in 6.

973. Præter jam dicta, ex hoc titulo col-
liges seqq. 1. Diaconum, qui alium Dia-
conum vulneravit, & uxorem accepit, licet
factus sit irregularis, debere ab illa sepa-
ri; cum matrimonium sit nullum; &
hoc facto, si humiliiter pœnitens ad Eccle-
siam redierit, post obtentam absolutio-

nem, & injunctam super utroque delicto
pœnitentiam, & peractam, ab Episcopo
posse dispensari, ut in diaconatu mini-
stret; & si deinde decenter vixerit, etiam
in Presbyterum valeat ordinari; sic
Alexander III. ad Archi-Episcopum Re-
mens: c. de Diacono. 1. b. t. ubi adverte,
ex hoc casu, irregularitatem per solam
pœnitentiam non tolli, sed requiri absol-
tionem; sic Barb. in cit. c. 1. n. 5.

Collig. 2. si subdiaconus ducat Uxo-
rem, & pœnitens Religionem profite-
tur, in eaque decenter vivat, arbitrio
Episcopi posse permitti ascendere ad or-
dines altiores; si autem nolit Religionem
ingredi, nec posse ascendere ad altiores,
nec in subdiaconatu ministrare; sed tan-
tum in minoribus. c. ex litterarum. 2. cod.
quod tamen limita, ut procedat, si con-
traxit cum unica eaq[ue] Virgine; non autem
si cum vidua, vel corrupta, aut contraxit
secundò, ut colligitur ex c. 1. & 2. de
Bigamis. Covarruvias in Clement. si fur-
sus p. 1. § 2. n. 2. conditionem autem illam:
si verè pœnitentes sint, & Religionem ingre-
diantur, in ordine ad effectum, ut Episco-
pus cum eo dispensare possit, intelligi de
confilio, vult Sanchez lib. 2. Matrim. D. 86.

2. 20. sed textus habet: si noluerit,
cum non permittas.

QUÆ.